

MKWD

(Muzyczny Kabaret Wojtki Dąbrowskiego)

Organ niezależny ukazuje się co 50 dni

8/2024

144

31 grudnia 2024

7550 dni p.w. do UE

Cykl: Całoroczna Szopka polska

Teksty: Wojciech Dąbrowski (Zasłużony dla Warszawy)

CHIŃSKI ROK WĘŻA

Rozpocznie się w **środe 29 stycznia 2025**
Potrwa do **16 lutego 2026**

Druk: tygodnik *Passa*, nr 4 (1247), 6 lutego 2025

Nowy Rok u Chińczyków! Tym razem Rok Węża.
Ponoć niezbyt łaskawy ma być dla oręża,
Ale dla nas pomyślny! Ma dobro zwyciężać!
Będziemy żyć jak w raju, lżejszy nosić ciężar.

Potwierdzają horoskop i gwiazdy i księżyc,
Że spotkamy na drodze zaklinacza węży.
Wystarczy, że wymieniasz jakie masz marzenia,
A on spełnia życzenia, los na lepszy zmienia.

Nie musisz się natężyć ani nadwyrężyć,
Łatwo wszystko spieniężać, póki trwa Rok Węża.
Lecz pamiętaj! Uważać musisz na zakrętach,
Bo twa droga do szczęścia będzie jak wąż kręta.

Ewa, moja sąsiadka, twierdzi, że przez węża,
Jej sukienka w tym roku wyraźnie się zwęży.
Bardzo dziwne zjawisko. Tak samo koszula,
Choć jeszcze pasowała rok temu jak ulał.

- A jakie zmiany pani przyniesie Rok Węża?
- Nic nowego – odrzekła. - Zbyt dobrze znam męża.
Wiem, że ten rok w mym życiu niczego nie zmieni.
Nie mam szans. Mój mąż zawsze miał węża w kieszeni.

MUZYCZNY KABARET WOJTKA DĄBROWSKIEGO

40. Noworoczne spotkanie autorskie, poniedziałek, 20 stycznia 2025, godz. 18

Warszawa Ursynów
ul. Romera 4b
park im. Jana Pawła II
(obok tężni)

Szczęśliwego
Nowego
Roku

Na Nowy Rok – propozycji bez liku.

Warszawskie teatry postarały się, aby w Nowy Rok wkroczyć z całą plejadą nowych propozycji. W okresie świątecznym zdołałem zaliczyć aż 8 premier i pragnę podzielić się z państwem wrażeniami i zachęcić do obejrzenia przynajmniej niektórych z nich. Bo warto!

Teatr Wielki

Peer Gynt, balet z muzyką Edwarda Griega z librettem choreografa Edwarda Cluga, na podstawie poematu dramatycznego Henryka Ibsena. Twórcami, co ciekawe, są sami obcokrajowcy, zarówno reżyser David Pountney, jak i soliści tancerze (z wyjątkiem głównego bohatera Patryka Walczaka). Muzyka, wiadomo, cudowna, choreografia zachwycająca. To oczywiście rzecz gustu, ale dla mnie to jeden z najlepszych spektakli baletowych jakie widziałem ostatnio. Na widowni towarzyszyła mi siostra Jolanta, z zawodu tancerka, ongiś solistka Opery Wrocławskiej i choreograf pantomimy w Warszawskiej Operze Kameralnej, która w pełni potwierdza moją opinię.

Czarna maska (nowa wersja spektaklu z roku 1988 po prapremierze w Salzburgu, 1986). Ponure wydarzenia, skrywające mroczne tajemnice, toczące się w niespokojnym XVII wieku w Bolkowie na Dolnym Śląsku po zakończeniu wojny 30-letniej (libretto Harry Kupfer na podstawie jednoaktówki niemieckiego Noblisty Gerharta Hauptmanna) z dość trudną w odbiorze muzyką Krzysztofa Pendereckiego (dyrygent Bassem Akiki), z nieco kontrowersyjną scenografią i reżyserskimi pomysłami na sceny zbiorowe (reż. David Pountney), ze scenami przemocy i efektami ładunków wybuchowych o zwiększonej głośności. Pomimo przygnębiającej atmosfery spektakl wart obejrzenia.

Dama Kameliowa, baletowa adaptacja powieści Aleksandra Dumasa z muzyką Fryderyka Chopina! Arcyciekawe połączenie ze znakomitą choreografią Johna Neumeiera (dyrygent: Marta Kluczyńska). Spektakl miły dla oczu i ucha. Żal tylko, że polityka teatru jest taka, że żaden z tych spektakli, prezentowany po premierze zaledwie kilka razy, nie pojawi się w repertuarze do końca sezonu.

Teatr Capitol

Zaczarowane święta. Tym razem spędziłem miły wieczór nie w siedzibie Teatru przy ul. Marszałkowskiej, ale w lokalu *Jedzenie @ Sztuka Foksal II*. Przytulne miejsce, uroczą atmosferą, piosenki w wykonaniu wokalistki *HANY* z akompaniamentem pianisty Marka Błaszczyka. W styczniu można posłuchać tego duetu w niedzielę 12 (*Akustycznie – Pop Divas Hits*) i 19 (cykl: *Mistrzowie polskiej piosenki*).

Teatr Kamienica

Pociąg dla dwojga. Osobiście nie zachwycają mnie czeska literatura i jakoś nie odpowiada mi czeskie poczucie absurdu humoru, stąd i tym razem pomysł i tekst komedii (autor: Mirko Stieber, reżyseria: Maciej Wierzbicki) przyjąłem z pewną rezerwą. Na szczęście wykonawcy Katarzyna Andukowicz i Marcin Perchuć właściwie wykonali powierzone zadanie i można się nieco nacieszyć odrobiną relaksu.

Teatr Polski

Separatka, sztuka napisana przez Joannę Szczepkowską i zagrana przez nią w duecie z Dorotą Landowską. Ostra satyra na obecną rzeczywistość, ujawniająca aktualne podziały społeczne. Prawie dwie godziny mistrzowskiego dialogu, nie pozbawionego humoru, ale i gorzkiej refleksji. Nie zdradzając szczegółów i zaskakującej pointy, powiem tylko, że obie panie (Marta i Alina), znalazłszy się przypadkowo razem w jednoosobowym szpitalnym pokoju, prowadzą z konieczności rozmowę, ujawniając swoje skrajnie różne poglądy. Najbliższe spektakle: 21-23 stycznia.

Opowieść wigilijna (premiera 14 grudnia), adaptacja powieści Karola Dickensa (scenariusz Janusz Majcherek, reżyseria Wojciech Czerwiński). Bohater opowieści Scrooge (w roli głównej Szymon Kuśmider), człowiek zły, zgorzkniały, mający na sumieniu liczne wyrządzone krzywdy, niedotrzymane obietnice i zlekceważone uczucia, zmuszony jest w okresie świątecznym do rozliczenia się z ponurą przeszłością. Rzeczywistość jest przykra, staje się bolesnym zagładaniem w głąb własnej duszy, ale zmusza do refleksji nad sobą i sensem życia. Spektakl będzie ponownie grany dopiero w lutym (15-19).

Wędrowny Teatr Maggie Tunkiewicz-Zakrzewskiej

Wieczór piosenek retro

Na pierwszy w tym roku koncert wybrałem się aż do Legionowa na zorganizowany przez szefową teatru Festiwal piosenek międzywojnia im. Hanki Ordonówny i Eugeniusza Bodo. Interesujący scenariusz, oryginalne pomysły, sprawdzony repertuar, nienaganne wykonanie i prowadzenie koncertu, często wzbogacone zabawnymi dialogami i elementami choreograficznymi. Właściwie recenzję mógłbym podsumować jednym zdaniem, choć dla recenzenta jest to trudne: *Nie mam się do czego przyczepić*.

Śpiewacze Maggie Tunkiewicz-Zakrzewskiej towarzyszył **Maciej Kłociński**, laureat *Złotego Liścia Retro 2013* zdobytego na *X Ogólnopolskim Festiwalu Piosenki Retro im. Mieczysława Fogga*. Muszę stwierdzić, że poczynił kolosalne postępy. Rozwinął się wokalnie i sprawdza się w różnorodnym repertuarze. Nie próbuje epatować swoim głosem, jest naturalny, w każdym utworze inny, czasem liryczny, czasem dowcipny, świetnie wciela się w postać Ludwika Sempolińskiego. Imponuje wiedzą (zarówno jego licencjat, jak i magisterium i doktorat dotyczył okresu dwudziestolecia międzywojennego), kontynuuje dorobek Jana Zagrody, gromadząc kolekcję starych płyt szelakowych, co umiejętnie wykorzystuje podczas programu, prezentując oryginalne nagrania Hanki Ordonówny i Aleksandra Żabczyńskiego.

Mam nadzieję, że ten udany spektakl przywędruje także na Ursynów.

Ja sam zapraszam na kolejne *Spotkanie z piosenką retro* – jak zwykle w drugą niedzielę miesiąca – **12 stycznia** o godz. **19** do kawiarni *Ave Pegaz* (plac Piłsudskiego 9) i spotkanie autorskie *MKWD* (po raz **40**) – w poniedziałek **20 stycznia** o godz. **18** do restauracji *Winowajcy Roku* (Ursynów, ul. Romera 4a, w parku obok tętni).

Polecam sąsiadom

DALEJ JAZDA

We wtorek **17 grudnia** w Multikinie Złote Tarasy odbyła się premiera najnowszego polskiego filmu *Dalej jazda*. Na uroczystej gali pojawili się wszyscy aktorzy i realizatorzy, nie mówiąc o całej plejadzie celebrytów filmowego świata, co premierze nadało należytą rangę.

Film wyprodukowany przez *Monolith Films*, *Dreamlake* jest rodzinnym przedsięwzięciem producentki **Malgorzaty Kuczewskiej** i jej męża, scenarzysty-reżysera w jednej osobie, **Mariusza Kuczewskiego**.

Film pojawi się na ekranach kin **3 stycznia 2025**. Jest to komedia wielopokoleniowa, momentami przygnębiająca, gorzka, ale pobudzająca do refleksji na temat wzajemnych relacji międzyludzkich.

Obsada wyśmienita. W rolach głównych jako rodzina Gugulaków: **Marian Opania** i **Malgorzata Rożniatowska**, **Marian Drężek** jako syn Andrzej, **Julia Wieniawa** jako Justyna, **Anita Sokolowska** jako Barbara i **Wiktor Zborowski** jako sąsiad Antoni Kryśka.

Z przyjemnością film naszym czytelnikom polecam.

Druk: tygodnik *Passa*, nr 50 (1243), 19 grudnia 2024

Dalej Jazda!

Młodzieżowe słowo roku 2024

Σ SIGMA

Kiedyś tendencje były takie:
Starego zwało się wapniakiem.
Przed laty dzban był słowem roku,
Bo tyle dzbanów było wokół.

Co rok powstają nowe słowa.
Stąd młodzieżowa nowo-mowa,
Bo jeśli młodym ktoś podpadnie,
Będą nazywać go dosadnie.

W slangu przykłady mamy liczne,
Na ogół śmieszne, ironiczne,
Nieco złośliwe. Młodzi słyną,
Z tego, że świat traktują z kpiną.

Gdy ktoś się staje outsiderem,
Zwą ciamciaracmą albo zerem.
Kogoś kto przeszedł na złą stronę,
Nazwą mięczakiem, mięksizsonem.

W dwudziestym roku nie wybrano
Żadnego słowa. Spasowano,
Bo gdy rządziły różne Dyminy,
Dominowały wulgaryzmy.

A dziś? Zobaczcie jaka zmiana.
Młodzi już dłużej nie chcą dzbana.
Nie brak inwencji i humoru,
Lecz pozytywnych pragną wzorów.

Już się przejadły wszystkim bzdety,
Potrzebne są autorytety.
W tym roku nowym słowem młodzi
Nazwali tych, co budzą podziw.

Nie imponuje żaden leser,
Lecz ten co szczyci się sukcesem.
Wierny zasadom, błyskotliwy,
Ktoś pewny siebie, mistrz prawdziwy.

Człowiek wybitny i ambitny,
Dąży do celu, cel ma szczytny,
Z niczym nie zwleka. Wszystko w mig ma.
Taki przydomek zyskał: sigma.

Weź dobry przykład. Poprzyj zmianę!
Nie bądź wapniakiem ani dzbanem!
Zmień przestarzały paradygmat.
Też sigma bądź! Skibidi sigma!

Druk: tygodnik *Passa*, nr 50 (1243), 19 grudnia 2024

Z inspiracji warszawskiej *Kluboteki Dojrzałego Człowieka* powstał film o ursynowskich seniorach. Znalazło się w nim kilka scen o mojej działalności na Ursynowie

SENIORZY – SKARBNICĄ KULTURY

Cudze chwalicie, swego nie znacie. A wystarczy przyrzeć się bliżej seniorom z ursynowskiego podwórka. Ileż tu działań barwnych, nietuzinkowych postaci, ileż pojawiło się inicjatyw i zrealizowanych projektów. To o nich opowiada najnowszy film *Seniorzy – skarbnicą kultury*, zaprezentowany w ubiegłą środę (**11 grudnia 2024**) w Ursynowskim Centrum Kultury *Alternatywy*.

Temat został podjęty przez Białorusinkę **Irinę Szepietowicz**, którą zafascynowało odkrycie na Ursynowie ludzi wielu talentów o niezwyklej osobowości i aktywności, co zaowocowało przystąpieniem do projektu działającej już od 12 lat *Kluboteki Dojrzałego Człowieka*.

Film prezentuje ósemkę związanych z *Klubotką* seniorów. To przede wszystkim jej założycielki i animatorki wzbudzającej podziw wszechstronnej działalności, szczytujące się zasłużenie niebanalnym dorobkiem: **Magda Dąbrowska** i **Irena Karpowicz**.

Reżyseria: **Irina Szepietowicz**

Uroczystą premierę zaszczylił swoją obecnością wiceburmistrz Ursynowa **Jakub Berent** i dyrektor *Alternatyw* **Krzysztof Czubaszek**.

Druk: tygodnik *Passa*, nr 50 (1243), 19 grudnia 2024

To także **Elżbieta Domińczak**, **Gaby Przasnyska**, **Elżbieta Zofia Pruska** i małżeństwo **Wiera** i **Henryk Ditchenowie**.

Na uznanie zasługuje autor oprawy muzycznej **Akaki Gechachiladze**.

Jestem dumny, że zostałem także zaliczony do tego grona i mogłem zaprezentować w filmie swój dorobek pedagogiczny i artystyczny, prawie pół wieku swojej działalności na Ursynowie.

Dziękuję realizatorom filmu za podjęcie tematu, za podkreślenie prawdy, że senior to nie tylko biorca, ale może jeszcze dzielić się z innymi swoją pasją i aktywnością. Dziękujemy władzom Ursynowa, że dostrzegając zalety takiej działalności, umożliwiły realizację filmu i upowszechnienie takich postaw poprzez dofinansowanie projektu.

Gościnny występ MKWD

© **MKWD (Muzyczny Kabaret Wojtka Dąbrowskiego)**

Warszawa, tel. (22) 641 64 40, 600 630 952

mail: wojdbrowski@onet.eu , www.spotkaniazpiosenka.org

Następny numer (145) ukaże się 19 lutego 2025 (7600 dni pw. do UE)